

Тази атмосфера заварилъ Селимински, когато постъпилъ въ Кидонската школа. Съ него се учили въ сжщата школа Христо и Константинъ отъ Казанлъкъ, Иванъ отъ Солунъ, Недко Боневъ отъ Котелъ, Георги Золотовичъ отъ Калоферъ. Селимински следвалъ въ това училище петъ години, подържанъ отъ Казанлъченина *хаджи Петъръ*, голѣмъ търговецъ, пжтуващъ изъ Мала Азия. Този търговецъ съ естествения си умъ можалъ да схване, че Кидонското училище дава на своитѣ възпитаници сериозни знания по търговско смѣтане, по география, история, физика, химия, естествознание—въ свѣтски духъ, а това било добра подготовка за търговци, еснафи и граждани съ свободни професии. Ето защо хаджи Петъръ, като пжтувалъ изъ България, приканвалъ младежи за такива училища и на мнозина обещавалъ, па и давалъ издрѣжка.

Гръцката патриаршия не одобрявала тѣзи свѣтски училища, защото тѣ не се подчинявали на нейния контролъ и защото ги считала за отстъпнически отъ православната вѣра. Осждени, като еретически или безбожнически, патриархътъ поискалъ отъ турското правителство тѣхното закриване. Селимински разказва, че за да се спаси Кидонското училище, настоятелството му било принудено да го предаде къмъ една джамия и да иска отъ последната защита, въ което и сполучило¹⁾.

1816—1821. — Елинизиране. — Селимински въ своитѣ съчинения твърде много хвали науката въ свѣтскитѣ гръцки училища, но той едва сетне можалъ да разбере скритата целъ, която гръцитѣ преследвали чрезъ тѣхъ между негръцкитѣ православни младежи. Въ тия училища споредъ Селимински младежитѣ добивали голѣми познания по класическитѣ и модернитѣ науки, но заедно съ тѣхъ усвоявали омраза и погнуса отъ грабежитѣ, невежеството и заблудитѣ, що сѣяли фанариотитѣ между всички християнски народи на Балканитѣ. До края на живота си д-ръ Селимински остава непримиримъ

¹⁾ За да отклони младежитѣ отъ свѣтскитѣ училища, патриаршията основала свои богословски училища въ Атонъ, Янина, Солунъ, Куру-чешме, остр. Халки и др.